

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מרב בן-ארי

התובע: ניסים הדס ע"י עו"ד שלומי וינברג

נגד

הנתבע: אברהם אשכנזי ע"י עו"ד ליאור עמר

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
1. תביעה כספית בסך של 70,000 ₪ וכן למתן צווי עשה.
- כללי
2. התובע הוא איש עסקים ופעיל פוליטי.
 3. הנתבע הוא קרוב משפחה של התובע.
 4. רעייתו של התובע, גבי ענת הדס, הוציאה בחודש 1/14 ספר בשם "קורינה" העוסק בקורות חייה של אמו של התובע (להלן: **הספר**).
 5. הנתבע, יחד עם ארבעת אחיו, הגישו תביעת לשון הרע נגד גבי הדס ונגד ההוצאה לאור של הספר (ת"א (שלום ת"א) 16-03-24389). זאת, עקב תיאורים שהופיעו בספר ביחס לאביו של הנתבע, מואיז ז"ל. לטענת הנתבע ואחיו, נגרמה להם פגיעה קשה עקב האזכורים של אביהם ז"ל, שהיו לטענתם אזכורים קשים ופוגעניים.
 6. ביום 24.5.14 הנתבע שלח הודעת פייסבוק לגבי לינדה וקיל. גבי וקיל היא נכדתו של מואיז ז"ל, וקרובת משפחה של הנתבע.
- בהודעת הפייסבוק הראשונה קבל הנתבע על כך שגבי וקיל נתנה את ידה להוצאת הספר. גבי וקיל השיבה כי לא קראה את הספר, ולא שיתפה פעולה בהוצאתו. על כך השיב הנתבע בהודעה נוספת, הכוללת התייחסות לתובע, כדלקמן:

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

1 "לינדה שלום. אכן אני מופתע שלא קראת את הספר שאמא שלך היא "חלק מהכתיבה
 2 המדהימה". אני מתנצל... לינדה את חייבת לקרוא בכדי להבין עד לאן הסופרת המתוסכלת
 3 ירדה ... סבא משה אנס את קורינה זה מה שהיא כותבת, הרג את אשתו – את סבתא שלך
 4 ואת הבת שלה – הדודה שלך. לא נתפס איך אמא שלך נתנה יד לזה. היא תמיד ידעה לפגוע
 5 בכל הסובבים אותה, תמיד סלחנו לה, הפעם לעולם לא אסלח לה. אפשר היה להגיד על
 6 סבא משה הכל – שותה משתכר וכו' אבל לא מתקרב כהוא זה למה שהמנוולת כתבה...
 7 "ולאדון הנכבד איש רב פעלים" **גנב לא קטן: ניסים הדס – המממן של הספר. סבא משה**
 8 **אהב אותו כילד. ניסימיקו היה קורה (כך במקור – מ.ב.) לו. לא אשכח נסע לבקר אותו**
 9 **בקיבוץ ונתן לו כסף. מקווה שהאסימון של אמא שלך ירד למרות שאני סקפטי...".**

(הדגשה לא במקור – מ.ב.)

התובענה הוגשה בקשר לתוכן הודעה זו.

גדר המחלוקת

17 7. הנתבע הכחיש באופן גורף את התביעה, לרבות קיומה של עילה וטען באופן גורף להגנות.
 18 בהתאם לעמדה זו, יידונו כלל הסוגיות שהועלו.

האם מדובר ב"פרסום"

18 8. לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: **החוק**):

19 "1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

20 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
 21 מצדם;

22 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

23 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
 24 במשלח ידו או במקצועו;

25 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
 26 המינית או מוגבלותו;

27 בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;

28 "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או
 29 זמנית".

30 לפי סעיף 2 (ב) לחוק:

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

- 1 2" (א)...
- 2 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
- 3 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם
- 4 אחר זולת הנפגע;
- 5 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת
- 6 הנפגע".
- 7
- 8 9. בענייננו, הנתבע שלח הודעה בפייסבוק לגבי לינדה וקיל. אומנם אין מדובר ב"פוסט" אשר
- 9 מפורסם לעיני כל, אלא בהודעה פרטית, אולם לפי הגדרת החוק, המדובר בהודעה אשר הייתה
- 10 מיועדת לאדם (גבי וקיל), זולת הנפגע (התובע) והיא הגיע לאותו אדם (גבי וקיל), ומכאן שההודעה
- 11 נופלת להגדרת "פרסום" שבחוק.
- 12
- ראו גם: ת"א (שלום קריות) 14-04-47032 סטרוגנו נ' פלד (9.6.15) (להלן: "עניין פלד")-
- שם נשלחה הודעת מייל פרטית באמצעות פייסבוק, אודות אדם אחר, ובית המשפט קבע כי מדובר
- בפרסום לפי חוק לשון הרע.
- 13 האם הפרסום מהווה לשון הרע
- 14
- 15 10. הפרסום מכנה את התובע כ"גנב לא קטן".
- 16
- 17 11. בפסיקה נקבע כי המבחן שבאמצעותו יקבע האם פרסום מסוים עלול להוות לשון הרע, אינו
- 18 מבחן סובייקטיבי, אלא מבחן אובייקטיבי, דהיינו כיצד עלולה החברה לקבל את האמירות באותו
- 19 פרסום. אני מוצאת כי הכינוי "גנב" הינו כינוי גנאי לכל הדעות. אין מדובר בהבעת דעה או בגידוף,
- 20 אשר בנסיבות מסוימות על פי הפסיקה ניתן יהיה להקל ולא לראותם כלשון הרע, אלא בציון עובדה
- 21 לכל דבר ועניין.
- 22
- 23 הפסיקה תומכת בעמדה זו וקבעה כי כינויו של אדם כ"גנב" הוא בגדר לשון הרע: ת"א
- 24 (מחוזי ת"א) 13-12-61624 גואטה נ' מיטלפונקט (1.1.17), שם נדונו שלושה מכתבים שנשלחו
- 25 לשלושה גורמים בהנהלת בית לסיך אודות מחזאי ובהם המחזאי הואשם בגניבת זכויות יוצרים;
- 26 ת"א (שלום ת"א) 10-09-34558 לוונטהל נ' מרובקה (22.5.12), שם הנתבע כינה את התובע כ"גנב"
- 27 בפני ציבור מתפללים בבית כנסת; ת"א (שלום טב') 1170/02 יצחק נ' אברהם (22.6.04), שם הנתבע
- 28 כינה את התובע "גנב" והטיח בו האשמות שווא וגידופים בפומבי בתוך בית הכנסת; ת"א (שלום
- 29 ת"א) 08/08-35808 מזרחי נ' ברנר (4.5.15), שם הנתבעת כינתה את התובע במהלך שיחת טלפון עם חבר
- 30 ולקוח של התובע, כגנב, פושע ואיש העולם התחתון; ת"א (שלום נת') 4132/02 כהן נ' מרדכי
- 31 (23.2.05), שם הנתבע צעק בפני התובע כי הוא "גנב ורמאי...", כאשר בביתו נכחו אורחים. בכל
- 32 פסקי הדין האמורים נקבע כי הכינוי "גנב" הוא בגדר לשון הרע.

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

1
2 12. נוכח האמור, אני קובעת כי האמירה "גנב לא קטן" מהווה לשון הרע.
3

האם מתקיימות ההגנות הקבועות בחוק

4
5
6 הגנת אמת בפרסום:

7
8 13. סעיף 14 לחוק קובע כי תקום הגנה למפרסם באם יוכח כי "הדבר שפורסם היה אמת והיה
9 בפרסום עניין ציבורי". הנטל להוכיח כי הפרסום אמת ואת העניין הציבורי שבפרסום מוטל על
10 הנתבע.
11 הנתבע בסיכומיו טען שלא התכוון להציג את התובע כגנב, ולטענתו, הוא מעולם לא עמד על כך
12 שהאמירה "גנב לא קטן" היא אמת. מכאן שמתיותר הצורך לדון בהגנה זו, מקום בו הנתבע לא טוען
13 לה. לגופו של עניין, לא הוכח בפני כי היה בפרסום אמת ושהיה בו עניין ציבורי כלשהו.

14
15 הגנת תום לב:

16
17 14. לטענת הנתבע, הביטוי בו השתמש היה פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש, שנכתב במסגרת
18 התכתבות פרטית ואישית. סעיף 15 לחוק קובע כי תהא זאת הגנה טובה אם הנתבע עשה את
19 הפרסום בתום לב באחת הנסיבות המפורטות בסעיפי המשנה.

20
21 15. הנתבע טען להגנת תום הלב לפי סעיפי משנה שונים. להלן אדון בתחולתם אחד לאחד.

22
23 16. סעיף 15 (2):

24
25 לטענת הנתבע, נוכח הפגיעות הרבות באביו כפי שהדבר בא לידי ביטוי בספר, הוא חש צורך
26 להביע את כעסו ואכזבתו ביחס לאלו שעסקו בהוצאת הספר. הנתבע פנה לגבי וקיל משום שצוין
27 שהיא עזרה בהוצאת הספר. מטרתו של הנתבע בפניה אליה הייתה למנוע את הפצתו של הספר.

28
29 מצאתי שאין ממש בהגנה זו, לא ברור כיצד מערכת היחסים בין הנתבע לגבי וקיל הטילה על
30 הנתבע "חובה חוקית או מוסרית או חברתית" ולא מצאתי כיצד מערכת היחסים ביניהם, שהינה
31 מערכת יחסים משפחתית, חייבה את הנתבע לומר את הדברים אודות התובע. מכל מקום הנתבע לא
32 הראה כיצד יש בגיוני התובע וכינויו "גנב" כדי לקדם את מטרתו הנטענת של הנתבע למניעת הפצת
33 הספר.
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

1 17. סעיף 15 (3):

2 לטענת הנתבע, הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר שלו, נוכח טענותיו לפיהן פרסום
3 הספר פגע בשמו הטוב של אביו המנוח ומשפחתו.
4

5 אין ממש בהגנה. גם אם הנתבע חש צורך עז להגן על שמו הטוב של אביו המנוח שהינו עניין
6 אישי כשר שלו, איני מסכימה כי דברי הגנאי שהנתבע ציין בפני גבי' וקיל נעשו לשם הגנה על אותו
7 עניין. במילים אחרות- אין בעניינו האישי של הנתבע כדי להכשיר את הפגיעה בשמו הטוב של התובע
8 וכינויו בשם גנאי.
9

10 18. סעיף 15 (4):

11
12 לטענת הנתבע, הכינוי "גנב לא קטן" הינו הבעת דעה בתום לב על אופיו ומעשיו של התובע.
13 אלא שהסעיף מציין שמדובר על הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד "שיפוטי, רשמי או ציבורי
14 בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי". בכל הכבוד, כינויו של אדם כגנב, אינו בגדר הבעת דעה,
15 אלא ציון עובדה. כמו כן, גם אם מדובר בהבעת דעה בלבד, מה שאין כן בענייננו, לא ברור איך הבעת
16 דעה זו הובעה ביחס להתנהגות התובע בתפקידו הרשמי או הציבורי. הנתבע בעצמו מודה כי הביטוי
17 נועד לחוות דעה ביחס לתובע כאדם שידיו "טבולות במעשים שאינם מצויים במתחם טוהר המידות"
18 (סעיף 25 לתצהירו של הנתבע). מי שקורא את הדברים, גם ביחס להקשר הכללי בהם הם נאמרו
19 המתייחסים לכך שהתובע מימן את הספר, אינו יכול להבין כי הדברים נועדו לבטא את עמדת
20 הנתבע על התובע בהיותו איש ציבור, מה גם שהנתבע בעצמו מודה שהתובע כלל לא התמודד
21 בבחירות לרשות המקומית שוהם (סעיף 20 לתצהיר), ומכאן שאין כאן חיווי דעה על התובע בתפקיד
22 רשמי כלשהו.
23

24 יוער כי פסק הדין ת"א (שלום י-ם) 1594/06 **ברהם נ' בניטה** (23.1108), עליו הנתבע ביקש
25 להסתמך, דווקא מחזק את המסקנה כי יש להבחין לעניין לשון הרע בין אמירות מסוג גידופים
26 וקללות (אשר נקבע לגביהן שלא בכל מקרה יקימו עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע), לבין
27 התבטאות כגון "משוגעת" או "חולת נפש" או "מרוקאי משוגע" שלפי מבחן האדם הסביר, יש בהן
28 כדי לפגוע בשמו הטוב של האדם. הכינוי "גנב", דומה במהותו לכינויים האחרונים, כינויים
29 המשווים לאמירתם תוקף עובדתי, כך שאין מדובר בהבעת דעה.
30

31 19. סעיף 15 (6):

32
33 הנתבע זנח טענותיו ביחס להגנה זו בסיכומיו, ומכל מקום לא מצאתי שיש בה ממש.
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

היעדר תום לב:

20. בכל מקרה, כל ההגנות להן טען הנתבע לפי סעיף 15 לחוק אינן מתקיימות גם מן הטעם שהנתבע לא שכנע שהפרסום נעשה בתום לב.

21. סעיף 16 לחוק קובע חזקות לפיהן הפרסום נעשה שלא בתום לב. בענייננו, לא הוכח בפני כי יש בפרסום אמת. להיפך, הנתבע חזר בו מהגנה זו. כמו כן, נוכח אמירותיו של הנתבע לפיהן ביקש להבהיר לגבי וקיל כי ידיו של התובע טבולות "במעשים שאינם מצויים במתחם טוהר המידות או תום הלב" (סעיף 25 לתצהיר הנתבע), מצאתי שבנסיבות העניין הנתבע השתמש בביטוי פוגעני דווקא כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע.

22. נוכח האמור לעיל, הנתבע לא הוכיח קיומה של הגנה לפי החוק.

הגנת זוטי דברים:

טענות הנתבע:

23. לטענת הנתבע הפרסום חוסה תחת הגנת זוטי דברים, מכוח סעיף 7 לחוק וסעיף 4 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), התשכ"ח-1968. זאת, מאחר שמדובר בהתכתבות פרטית בינו לבין גבי וקיל. לטענתו, לא ייתכן לחייב אדם בגין שיחת חולין בהתכתבות פרטית ואישית מול אחייניתו, בעניין שיש לו חשיבות מהמעלה הראשונה, נוכח אחריותו של הנתבע להזהיר את גבי וקיל אשר לדברים בספר.

24. זאת ועוד, לטענת הנתבע יש לקרוא את ההתכתבות בינו לבין גבי וקיל כמקשה אחת. מההקשר ניתן להבין כי התובע כלל אינו נושא השיחה, אלא פרסומי לשון הרע נגד מואיז ז"ל.

25. הנתבע הוסיף כי יש לראות את האמירה הספציפית "גנב לא קטן" בהקשר הנרחב בהם נאמרו, "בעידנא דריתחא" כאשר לא הייתה כל האשמה ספציפית מצד הנתבע, כך שמדובר לכל היותר בביטוי סר טעם, שמהווה זוטי דברים.

26. בכל מקרה הנתבע, לטענתו, לא אמר דבר מתוך כוונה לפגוע, לבטח לא מתוך כוונה לפגוע בעסקו של התובע או בפרנסתו. ההתכתבות מושא התביעה עסקה בספר.

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

דיון:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

27. בפסיקה נקבע כי המבחן לבחינת הגנת "זוטי דברים" הוא - אם "אדם סביר" היה מביא את העניין לבית המשפט. הקביעה האם מדובר במעשה של מה בכך הינה פרטנית לכל מקרה אולם ברור שמדובר במעשים בעלי פוטנציאל פגיעה "מזערית שבמזערית".

28. הגדרתו של אדם כגנב במסגרת התכתבות אישית עם קרובת משפחה בפייסבוק אינה מעשה של מה בכך. הנתבע בעצמו הודה בתצהירו, שניסה להציג את התובע כאדם חסר תום לב שאינו מצוי במתחם טוהר המידות, והוסיף לכך דוגמה המרמזת על כך (פסילת מועמדותו של התובע לבחירות לרשות מקומית, סעיפים 21 – 23 לתצהיר הנתבע). הנתבע לא ציין מילים אלה באופן תמים אלא התכוון להכתים את מעשיו של התובע ואף הודה שעשה כך במכוון. לטעמי, הכינוי "גנב" הוא כינוי פוגעני אשר פוגע בשמו הטוב של האדם, ואדם סביר היה מביא עניין מעין זה לבית המשפט.

29. אשר לטענה כי אמירה זו נאמרה ב"עידנא דריתחא", אומנם נכון הוא שהפסיקה קובעת כי לא כל קללה ועלבון שנאמרו ב"עידנא דריתחא" מהווים לשון הרע (ראו: רע"א 10520-03 **בן גביר נ' דנקנר** (12.11.06); ת"א (שלום קצ') 550-04 **לויפרמן נ' בנימין** (28.12.09)), אולם בענייננו, לא מצאתי שהדברים נכתבו ב"עידנא דריתחא", הנתבע כתב את הדברים ביישוב הדעת ולא הפנה אותם לתובע בעל פה או בכתב בזמן שהתנהל ביניהם ויכוח.

התביעה אשר הוגשה על ידי הנתבע בבית המשפט השלום בתל אביב, הוגשה נגד רעייתו של התובע וההוצאה לאור של הספר. אין מדובר בתביעה אישית נגד התובע כאן, כך שכלל לא הוכח "סכסוך" בין התובע לבין הנתבע שבגיניו נאמרו הדברים.

30. אציין כי הנתבע הפנה לפסיקה ענפה המתייחסת להגנת זוטי דברים, אולם עיון בפסיקה מעלה כי היא אינה רלבנטית לענייננו.

בתי"א (שלום ראש"צ) 10568-01-11 **רוזן נ' אוקונוב** (22.7.12) נדונה שיחה פרטית בין שתי שכנות אשר הוקלטה על ידי חוקר פרטי מטעם התובע. בית המשפט קבע כי הרקע לתביעה הוא סכסוך שכנים, וכי מדובר היה בחילופי דברים הדדיים. בית המשפט קבע שבנסיבות אלה לא הוכחה עילת התביעה בגין לשון הרע. מכאן שהתביעה נדחתה לא רק בשל הגנת זוטי דברים אלא גם מן הטעם שעילת התביעה לא הוכחה.

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

1 בת"א (שלום חי') 13-04-44666 רמות נ' מכבי (23.7.15), נדונה שיחה אינטימית בין "חברים
2 מזויפים" שנשלחו מטעם התובע כדי להפליל את הנתבע. התובע חיפש ראיות להגשת תביעה נגד
3 הנתבע ואנשים נוספים. נקבע שהחוקר הפרטי ניסה להסית את הנתבע לפגוע בתובע, כך שהקללות
4 שהוקלטו בשיחה הייתה נחלתם של כל המעורבים בשיחה כשהחוקרים מלבים את האש. בית
5 המשפט קבע שבנסיבות העניין אין מדובר בלשון הרע.

6 בענייננו, לא מדובר בקללות וקבעתי שהוכחה עילת התביעה בגין לשון הרע. זאת ועוד, לא
7 מצאתי שהיה קיים סכסוך קודם בין הנתבע לתובע (לכל היותר הכעס והסכסוך הופנה כלפי רעייתו
8 של התובע).

9 בת"א (שלום ת"א) 08-16294 גולדרינג נ' תמרי (19.11.09), גם שם דובר בסכסוך שכנים
10 מתמשך אשר במהלכו הנתבע גידף את התובעת ב"עידנא דריתחא". בית המשפט קבע שהביטויים
11 בהם הנתבע כינה את התובעת אינם עולים לכדי לשון הרע, ומכל מקום נאמרו בשעת כעס. בענייננו,
12 כאמור, מדובר בלשון הרע והביטוי נאמר אגב ישיבה מול מחשב ולא בלהט של ויכוח.

13 בת"א (שלום ת"א) 97-1645 קריב מערכות בניה תל אביב בע"מ נ' אמנון (28.07.04), דובר
14 היה בנתבעים אשר לא היו מרוצים מעבודה שביצעה חברה קבלנית, בית המשפט קבע כי הדברים
15 שנאמרו על ידי הנתבעים, אשר הביעו כעס וזעם על החברה הקבלנית, אינם מהווים לשון הרע. נקבע
16 שמדובר באמירות שנאמרו במסגרת פרטית ומצומצמת על רקע כעס ואי שביעות רצון כלפי התובעת
17 אשר באו להביע מורת רוח ותסכול. בענייננו, אין מדובר באמירה שנאמרה בעל פה כלפי תאגיד גדול
18 בנסיבות בהן לא מרוצים מעבודות שביצע, אלא באמירה כתובה המגנה אדם פרטי בנסיבות כואבות
19 ככל שיהיו, אך אין בהם כדי להצדיק את הכינוי שהופנה כלפיו.

20 31. נוכח האמור, אין כל בסיס ממשי לטענה כי מדובר במעשה של מה בכך.

21 32. עם זאת, מצאתי שבנסיבות העניין, בהתחשב בהיקף המצומצם של הפרסום, ובעובדה
22 שנשלח לגורם אחד בהודעה פרטית מבלי שהוכח בפני שהדבר הופץ בפועל, יש כדי לצמצם את היקף
23 הפיצוי המגיע בגינו, כפי שיפורט להלן.

הפיצוי

24
25
26 33. התובע עתר לפיצוי כספי בסך של 70,000 ₪, לטענתו לנתבע הייתה כוונה לפגוע בשמו הטוב.
27 התובע טען כי נגרמו לו צער ועוגמת נפש רבים. כמו כן, טען כי הדברים שנכתבו הופצו במרשתת
28 לרבים אחרים.

29

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

- 1 34. התובע כפר בטענת הנתבע לפיה דובר בפרסום פרטי ואישי. התובע טען כי הפרסום נעשה
2 בפייסבוק, וידוע לכל שפרסום זה הוא ויראלי ומגיע לתפוצה נרחבת ביותר. לטענתו הפרסום עלול
3 לפגוע בשמו הטוב בשים לב לכך שהוא מתמודד לבחירות לרשות מקומית.
4
- 5 35. התובע הוסיף כי מעולם לא שוחח עם הנתבע בעבר, ולכן, לא ייתכן שהדברים נכתבו
6 ב"עידא דריתחא". זאת ועוד, הנתבע עצמו הודה בכתב ההגנה שהתכוון להבהיר בדברים כי מעשיו
7 של התובע אינם במתחם טוהר המידות או תום הלב, כלומר: התכוון להשמיץ את התובע.
8
- 9 36. התובע ציין כי אינו קשור לספר "קורינה" מלבד העובדה שרעייתו היא הסופרת.
10
- 11 37. התובע עתר להורות לנתבע לפרסם הודעת תיקון או הודעת הכחשה ואף הודעת התנצלות
12 מתאימה.
13
- 14 דיון:
15
- 16 38. לאחר שקבעתי כי הנתבע פרסם לשון הרע וכי הפרסום אינו חוסה תחת אחת ההגנות
17 הקבועות בחוק, מוטלת על הנתבע האחריות לפצות את התובע בגין הנזקים שנגרמו לו עקב
18 הפרסום.
19 סעיף 7א(ב) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על
20 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק. כמו כן, בהתאם לסעיף קטן (ג) מקום בו הוכח כי לשון הרע פורסמה
21 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע בפיצוי שלא יעלה על כפל הסכום הנקוב בסעיף
22 קטן (ב), ללא הוכחת נזק.
23
- 24 39. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני סבורה שיש להעמיד את הפיצוי על סך של 9,000
25 ₪.
26
- 27 אומנם התובע הוכיח את עילת התביעה, אולם אני סבורה כי הנזק שנגרם לתובע אינו גדול
28 במיוחד. לא הוכח כי מידת הפגיעה בתובע ובשמו הטוב הינה גדולה ומשמעותית. הדברים יועדו
29 לאדם אחד, לקרובת משפחה, ולא הוכח בפני שהפרסום הופץ לאחרים, או כי הנתבע אמר את
30 הדברים או רשם אותם לאחרים. לא הוכח בפני שהתובע נפגע במשלח ידו או שהפרסום השפיע על
31 התמודדותו לרשות מקומית.
32
- 33 40. בפסיקת סכום הפיצוי הבאתי בחשבון את הפסיקה שלהלן:
34

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

ת"א (מחוזי ת"א) 61624-12-13 **גואטה נ' מיטלפונקט** (1.1.17) שם דובר היה בין השאר בתביעה שכנגד לפיצוי בגין לשון הרע, בנסיבות בהן הנתבע שכנגד שלח שלושה מכתבים לשלושה גורמים בהנהלת בית לסיך אודות מחזאי אשר האשים אותו בגניבת זכויות יוצרים. לא היו פרסומים נוספים. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 10,000 ₪ והוצאות.

ת"א (שלום קריות) 47032-04-14 **סטרוגנו נ' פלד** (9.6.15) - שם דובר היה בשליחת הודעת מייל פרטית באמצעות פייסבוק, אודות אדם אחר. בנסיבות בהן שולחת ההודעה (עו"ד במקצועה) שלחה הודעה ללקוח של עו"ד אחרת בה השתלחה בעו"ד המייצגת את הלקוח ורשמה דברים קשים ופוגעניים אודותיה. בית המשפט פסק סך של 20,000 ₪ והוצאות.

ת"א (שלום ראשלי"צ) 52180-12-14 **ארצי נ' אלקון** (29.11.16) - דובר היה בפרסום פוסט פוגעני בפורום קהילתי של ישוב. נפסק שהתפוצה הייתה מוגבלת ביותר (כ- 400/500 איש), לא ברור אם האנשים צפו בפוסט והפוסט הוסר בתוך 4 ימים. נפסק סך של 10,000 ₪.

תא"מ (שלום נתניה) 42103-12-10 **מילמן נ' פרזון** (4.11.14) דובר היה בפרסום לשון הרע על "קיר" בפייסבוק - דהיינו במקום בו כל מי שנכנס לפייסבוק של אותו אדם יכול לראות את הפרסום. בפוסט נרשם שאותו אדם אנס סדרתי. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 25,000 ₪ + 20,000 ₪ שכ"ט והוצאות.

ת"א (שלום י-ם) 55948-06-14 **הסק נ' עידן** (22.1.17) - דובר היה בצדדים שהיו ביניהם יחסי עבודה והם בעבר התגוררו יחד. הנתבע פרסם פוסט בפייסבוק אודות התובע בפוסט העביר דברי ביקורת על עבודת התובע (שהיה מנהל תורן) במסוף הגבולות טאבה. בפוסט נרשם שהתובע הוא אדם רע ומרושע שגרם לפיטורי הנתבע ממסוף טאבה, נאמר שהתובע הוא אדם כוחני מגעיל וגס רוח. בין הצדדים היה סכסוך קודם כאשר היו שותפים בדירה, נקבע שהסכסוך הקודם לא מהווה לגיטימציה לפרסום הפוסט. בית המשפט פסק סך של 22,000 ₪ והוצאות בסך של 6,000 ₪.

ת"א (שלום נת') 4132/02 **כהן נ' מרדכי** (23.2.05), דובר היה בנתבע אשר צעק בפני התובע כי הוא "גנב ורמאי...", כאשר בביתו נכחו אורחים, בית המשפט קבע כי הדברים שנאמרו על ידי הנתבע מהווים לשון הרע. בית המשפט פסק פיצוי סמלי בסך של 2,000 ₪ והוצאות.

41. על יסוד השוואה לפסיקה לעיל, אני רואה לפסוק סך של 9,000 ₪.

42. אשר לבקשת התובע להורות לנתבע לשלוח הודעת התנצלות, תיקון או הכחשה, לא מצאתי שבנסיבותיו של תיק זה, בית המשפט יכול לחייב את הנתבע לפרסם הודעת התנצלות. המקרה 2

בית משפט השלום בכפר סבא

תא"מ 16-06-42232 הדס נ' אשכנזי

תיק חיצוני:

1 שלפני אינו דומה בנסיבותיו למקרה שהפנה אליו התובע בסיכומיו (רע"א 2783/01 **גלובס פבלישר**
2 **עתונות (1983) בע"מ נ' עו"ד שמואל אריאלי (5.4.01)**). עסקינן בנתבע שהינו אדם פרטי אשר רשם
3 את הדברים לקרובת משפחה בהודעה פרטית, ולא הוכח שההודעה הופצה בתפוצה רחבה יותר
4 והגיע לידי אנשים רבים כדוגמת תפוצת כתבה בעיתון. אשר להודעת תיקון או הכחשה, לבית
5 המשפט אומנם קיימת סמכות לפי סעיף 9א(2) לחוק להורות כמבוקש, אולם מהנימוקים המנויים
6 לעיל, לא ראיתי להורות כך.

סיכום

7
8 43. אני מחייבת את הנתבע לשלם לתובע סך של 9,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע.
9 44. הנתבע בחר לנהל הליך זה מהחל ועד כלה, ובכלל זה הכחיש את עצם קיומה של לשון הרע,
10 והעלה הגנות בלתי רלבנטיות. התנהלות זו דרשה מהתובע להרחיב את היריעה בסיכומיו העמיסה
11 הוצאות, האריכה את הדיון וסיבכה אותו ללא קשר לסכום הפיצוי. בהחלטה מיום 5.1.17 כבר
12 הובהרה לצדדים המשמעות של ההכחשות הגורפות וההגנות הגורפות מבחינת הוצאות, אך הנתבע
13 עמד על ניהול ההליך תוך הרחבת היריעה שלא לצורך. בהתאם, יישא הנתבע בשכר טרחת עורך דין
14 בסך כולל של 9,000 ₪ וכן באגרת המשפט.
15 45. סכומים אלה ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית
16 מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

17
18 ניתן היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.
19

מר בן-ארי, שופטת

20
21
22
23